

s. A. skulde overføres i de nye Bøger. Herved er Kirkebøgernes Førelse paa holdbart Papir sikret for Fremtiden.

2.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes det i 1888 indførte System har virket i de siden forløbne Aar, kan følgende bemærkes.

I de fra hele Riget gennem Hovedforhandleren indsamlede paategnede Rekvissionsblanketter har man et godt Middel til Kontrol med, hvorvidt Embedsmændene virkelig anskaffe de foreskrevne Skrivpapirkvaliteter. To Gange har Ministeriet ladet det indsamlede Materiale bearbejde. Ved Reglement 1888 26. Maj (Nr. 101) I. § 5 fik Embedsmændene Tilladelse til at opbruge de allerede anskaffede Skrivpapirbeholdninger, men det viste sig dog efterhaanden erfaringsmæssigt, at en Del Embedsmænd ikke benyttede det nye Papir, deriblandt flere, som ikke kunde antages at ligge inde med større Beholdninger af ældre Papir. Ministeriet nøjedes først med i Bekendtgørelse 1890 11. Februar (Nr. 23) at indskærpe Efterlevelsen af Reglement 1888 26. Maj (Nr. 101) og at Bestemmelserne om Anvendelsen af visse Papirkvaliteter ikke alene gjaldt Korrespondancepapir, men ogsaa Konzeptpapir, hvorhos det forbødes at bruge uautoriseret Papir, selv om dette kaldtes „Normalpapir“ og angaves at have samme Kvalitet som det autoriserede. Dette gentoges ved Bekendtgørelse 1891 10. Marts (Nr. 35), efter at man havde ladet det indtil 1890 inklusive indkomne Materiale af Rekvitioner undersøge, hvorhos der udsendtes enkelte direkte Paamindelser. Nyttens heraf viste sig, da der i 1894 foretoges en Undersøgelse af de sidste 3 Aars Rekvitioner. Nu vare alle verdslige Embedsmænd, som skulde benytte de autoriserede Papirsorter, komne med, og man kunde se, at de gennemgaaende benyttede de Papirkvaliteter, som vare foreskrevne for de respektive under dem sorterende Forretninger. Kun nogle Embedsmænd, hvis Korrespondance er ringe, havde endnu ikke rekvireret noget af det autoriserede Papir. Senere er en Revision af Rekvitionerne ikke foretaget, men af den stærke Stigning i Salget af det nævnte Papir i de senere Aar, se nærmere nedenfor, kan formentlig sluttes, at det autoriserede Papir gennemgaaende benyttes til de Forretninger, hvortil det er bestemt, og i hvert Fald af de Embedsmænd, hvis Papirforbrug er størst. Et Eftersyn af Aktpakker, som ere producerede 1888—1901, vil ogsaa dokumentere en betydelig Fremgang i det ydre Udseende. Medens tidligere Arkene som oftest vare brustne i Ryggen og sønderrevne i Kanterne, saaledes at det hele frembød et lidet tiltalende Skue, er Udsendet nu det helt modsatte.

Overfor Leverandørerne af Skrivpapir har den i 1888 indførte Kontrol været meget effektiv. Skønt det var de paagældende Papirfabrikker vel bekendt, at hver Leverance vilde blive underkastet baade en mikroskopisk, en kemisk og mekanisk Undersøgelse, foruden at den vilde blive sammenholdt med Tilbudsprøven, have de dog atter og atter præsteret Leverancer, som ikke have vist sig kontraktmæssige. De almindeligste Mangler have været daarligt Udseende: Leverancen har vist sig for skyet ved gennemfaldende Lys eller haft mørke Pletter. Ret jævnlig har Bristningslængden ikke svaret til den forlangte Styrke, men Leverancen er dog bleven godkendt, fordi Strækningsevnen har haft rigeligt Overskud. Følgende Leverancers Modtagelse er blevet nægtet:

11	paa Grund af mørke Pletter.
4	— — - slet Udseende.
5	— — - for ringe Strækningsevne.
3	— — - for ringe Krølningsmodstand.
2	— — - for ringe Limfasthed.
1	— — - ukontraktmæssig Indhold af Cellulose.
1	— — - mangelfuld Glitning.
1	— — - for stor Askeprocent.
1	— — - Fejl i Formatet.
1	— — - Fejl i Farven.

For saa vidt en Leverances Fejl kun var den, at den svarede til en lavere Styrkeklasse end den bestilte, er den af og til bleven antagen til den lavere Klasse mod en Nedsættelse i Prisen.